

sentligst har Sæde i Udlandet, der fradrager man en vis Del af Netto-Indtægten, som svarer til den Del af Brutto-Indtægten, der indkommer fra Udlandet. Det forundrer mig, at denne Regel ikke ogsaa er gjort gældende, hvor vi komme ind paa den kommunale Beskatning af Aktieselskaber og Fabrikker. Den er jeg nemlig absolut en Tilhænger af, idet den kan begrundes paa en helt anden Maade. Der har man simpelt hen sagt, at hvis de kunne paavise, at over Halvdelen af deres Indtægter hidrøre fra Udlandet, kunne de slippe med at betale det halve. Det er en ret vaklende og uheldig Grænsé. Der kan være Selskaber, hvor det kan komme til at hænge paa en ren Ubetydelighed, om de komme over eller under Halvdelen, og deraf vil flyde en ret stor Begunstigelse. Hvis man vil beholde Beskatningen af Aktieselskaber til Kommunen, hvad man burde, saa burde der staa det samme, at den forholdsvise Del, der tjenes fra Udlandet, skulde fritages. — Der er i § 5 ved Opgørelsen af Indkomstskatten et Punkt, jeg gerne vilde berøre. Der staa om Ejendomssalg osv., at de skulle ikke infnere paa Beregningen af Indkomsten, for saa vidt de ikke ere foretagne i Spekulations-Øjemed. Det er ogsaa et ret vanskeligt Punkt, hvorvidt et Ejendomssalg er foretaget i Spekulations-Øjemed eller ej, det er meget vanskeligt eller vel overhovedet umuligt at afgøre. Hvis en Mand sælger sin Ejendom, fordi han tror, at han kan tjene paa den, saa kan det jo paastaas, at det er i Spekulations-Øjemed, og hvis han sælger, og det viser sig, at han har tabt ved Salget, saa kunde det ogsaa gerne være en Spekulation, men naturligvis en uheldig Spekulation, men Spekulation kan overhovedet ikke udelukkes fra disse Ting. — Ligesaa i § 6, der giver man Lov til at fradrage „ordinære Afskrivninger“. Hvad er „ordinære Afskrivninger“ paa en Ejendom, paa Maskiner, paa Inventarium, paa Skibe og overhovedet paa alt, hvad der kan falde ind derunder? Det er et ret vanskeligt Begreb, der sikkert vil kunne give Anledning til nogen Misforstaaelse. — Endvidere er der i § 7 et Sted, hvor der ogsaa efter min Mening foreligger en Form for Dobbeltbeskatning. Der staa: „Hustru, der til Stadighed lever adskilt fra sin Mand, bliver ligeledes at betragte som selvstændig, skattepligtig Person med Hensyn til den Del af sin Indkomst, der ikke bestaar i Bidrag fra Manden.“ Ja, jeg beder undskylde, jeg har overset en Bemærkning der; saa-

ledes som det er formuleret nu, kan jeg dog tiltræde det.

Der er imidlertid en anden Del af Forslagene, som i mine Øjne er betydelig uheldigere, nemlig Ejendomsskylden. Jeg skal indskrænke mig til at tale om den Ejendomsskyld, som væsentlig vil ramme Byerne og særlig Kjøbenhavn. De Herrer ville forstaa, at jeg som kjøbenhavnsk Repræsentant nærmest er interesseret i den, og jeg vilde ikke kunne tale om Ejendomsskylden paa Landet, alene af den Grund, at jeg ikke kender tilstrækkelig til, hvorledes den vil virke der. Derimod er jeg, desværre kan jeg næsten sige, bleven nødt til at kende til, hvorledes den vil virke her i Kjøbenhavn. De Herrer ville vide, at der under det sidste Rigsdagsvalg var ret stort Røre her i Byen med Hensyn til Ejendomsskylden. Man startede op, og Aviserne skrev Artikler derom. Jeg vil ikke vove at paakalde Avisernes Hjælp saadan i al Almindelighed, efter den Diskussion, der forleden fandt Sted mellem det ærede Medlem for Stubbekøbing (N. J. Larsen) og den højtærede Justitsminister. Den højtærede Minister mente den Gang, at man skulde tage Aviserne med, naar man sagde, at der stod noget i dem, og jeg har derfor ledt nogle af de Aviser op, som udkom i Kjøbenhavn paa den Tid, og blandt de mange Aviser, som have talt om dette, har jeg i Flæng valgt en. Det er „Dannebrog“ for Lørdagen den 30te Marts d. A., og jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse oplæse noget af, hvad der staa der. Under Overskriften: „Hvad Estrup og Ministeriet havde tiltænkt Husejerne i den indre By,“ staa der: „Alle forstaa vel nok, at Skatte- lovsforhandlingen kun foreløbig er standset. Det er en Sag, man, efter at den en Gang er rejst, ikke kommer udenom.“

Inden den kommer for næste Omgang, vilde det dog vistnok være klogest, om alle saa lidt nøje efter, hvilke Skattebyrder de forskellige stridende Parter have tiltænkt dem. Og det maa helst være inden Valgdagen, nu paa Onsdag, thi ellers kunde det let blive lidt for sent. Det vilde dog sikkert ærgre mange, om de efter Valgdagen opdagede, at de havde stemt paa en Mand, der vilde støtte Skattelove, som skar lovlig brede Strimer af deres Ryg, ja maaske endog vare saa glubske, at de vilde berøve dem en følelig Del af deres Formue.

Til en saadan Undersøgelse skulle vi i Dag foreløbig række Husejerne i den indre